

Böyle Yazıyor

– Lütuf VELİ · 27 Şubat 2010

Yine hasret düştü gülüm,solan yüzünden.
Ayrılığa yazmam demiştim hayli vakit.
Hep ağladım, bir ümit,ben olan yüzünden,
Yine gecede göz yaşı,yine de ümit...

Ha,orda kalsın demiştim...gül gizeminde.
Var mı ki yerim, muamma ruyu zeminde.
Gülsün,ağlaşmasın...bülbül daim deminde.
Bak hasretine kimler tabi,kimler şahit...

Felekler kefene can biçiyor,nafle.
Biz zaman doldururuz laf-ı güzaf ile.
Bir ömür böyle geçti yürekten gaf ile.
Ozanlık hikaye,böyle yazıyor ahit...

Kürşat gece sende kaldı,demi nerede...
Bitmiş günlerin,gidecek gemi nerede...
Hani Lokman hekim... deva, emi nerede...
İnleyip durur derviş,bilmiyor ki zahit...